

кокошка сжщо така стана. Пре-
стана да носи...

Баба ме погледна, поизмърка
нѣщо и после добави: — Е,

кашъ, ако ме послушашъ!

Баба ме послуша. На свобода
пустна въ избата Пѣструша.
Сжщия день скришомъ едно яй-
це грабнахъ, до клетката
близу въ избата го сложихъ.
Баба го намѣри.

— Боже, Боже! — ви-
на. — Пустата му Дана!
Каквото предрече, тъкмо
така стана!

И всѣки день почна
туй да се повтаря. Но
една случайность беда-
та докара. За Великдень
баба яйца очервила.
Надъ яйцата бѣли тя
ги наредила.

Въвъ четвъртъкъ ве-
черъ влѣзохъ въвъ киле-
ра, въ тъмното посег-
нахъ, едно яйце грабнахъ,
долу го занесохъ, въ по-
лога го сложихъ и на
умъ си рекохъ:

— За утре яйцето ще
бжде готово! Пакъ да
се зарадва баба ми Йо-
рдана.

какво направи баба Цоцолана?

— Свобода ѝ даде. Клетката
разтвори. Пустна я въ обора.

— После какво стана?

— Всѣки день да носи яр-
ката захвана. И на тебе, бабо,
нищо не ти прѣчи да напра-
вишъ опитъ — да пустнешъ
Пѣструша. Никакъ не ще сбър-

На сутринъта рано баба
се развика:

— Дано, Дано, Дано! Ела
скоро тука! Ела да разпра-
вишъ твоята наука! Какъ яйца
червени кокошкитъ снасятъ!

— Какво да разправямъ! —
отвърнахъ засмѣна. — Мждрата
наука е вече разбрана!

